

Dinsdag 1 juli 2003:

Henk Hanssen schrijft:

Of ik me nog iets herkenbaars Lierops herinner? Of ik me nog klasgenoten herinner? De hele Lieropse episode staat in mijn geheugen gegraveerd! Vannacht nog. Fritske Hurkmans alias Titje, zoals we hem toen noemde, passeerde op rechts een mannetje. Drong door tot de achterlijn, zette voor, ik drukte een elleboog in het gezicht van mijn tegenstander, klom zeker anderhalve meter de lucht in en joeg de bal met het voorhoofd tegen de touwen. Tja, als je, zoals ik dus, 'het eerste' nooit hebt gehaald, droom je op je veertigste nog van droomdoelpunten op de Renkant... Moeiteloos kan ik met alle spelers uit de het tweede naast mijn éénmalige optreden in het 'talentenelftal' van Helmond Sport het hoogste team waar ik in mijn voetballoopbaan deel van uitmaakte - wedstrijden spelen. Tijdens grote toernooien - EK, WK - spelen we uit in Korea en straks in Portugal. Op regenachtige dinsdagen trainen we als vanouds onder bezielende leiding van Jan Strik of Henk Peters op dat afgetrapte veldje aan de rand van de stinksloot richting Van Lierop. Maar als ik vandaag naast mijn oudspelers zou worden opgesteld, zou ik ze vermoedelijk niet herkennen. Aan de boekenkast, tegenover mijn bureau, hing een poster met pasfoto's van alle jongens uit mijn klas. Deze bloempotkoppen, zonder uitzondering geknipt bij Van Lieshout, zijn in mijn geheugen niet ouder geworden. Zo nu en dan, zoals laatst bij de reünie van drumband St Willibrordus, kom ik een paar koppen van toen tegen. Pas na een paar minuten dringt het tot me door dat dät Toon van den Hurk moet zijn en ja, daar staat toch echt Johnny van Lieshout. Andersom zullen ze ook veel moeite hebben dat blonde ventje van toen te herkennen achter mijn gedunde haardos van tegenwoordig. 'Gij bent er ene van de Herenbult,' zeiden ze tegen mij toen ik, zeven jaar oud, vanuit Eindhoven naar Lierop emigreerde. Emigreren, dat was het. 'Hullie, zullie & gullie' behoorde, ook na veel spraaklessen, niet tot mijn dagelijks idioom. Misschien is het juist door de blik van de buitenstaander dat ik de beelden uit mijn jeugd in een flits op kan roepen. Tamboer bij de Schut, als misdienaar kastanjes jatten bij de pastoor, duiken van het viaduct in het kanaal en scoren op de Renkant. Als ik vanavond mijn ogen sluit, staat de ouwe hap langs de kant weer te juichen...

Groeten, Henk

Hij voegde daar de link bij van zijn belevenissen als vader van Rosa in de weblog van 'Ik vader' waarvan de link niet meer werkt maar wel de website die hij opgezet heeft: <https://ikvader.nl/>

